No. 25

LEEUWARDER COURANT

ZATURDAG, den 29 Januarij.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

VEREENIGDE NEDERLANDEN.

LEEUWARDEN, *den 28 Januarij.*

Wij, WILLEM, bij de gratie Gods, Prinse van Oranje en Nassau, Souverein Vorst der Vereenigde-Nederlanden enz., enz., enz.;

Gehoord de voordragt van onzen commissaris-generaal van oorlog, en gelet op het, aan ons gedaan rapport van onzen commissaris-generaal van politie;

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Alle onze ingezetenen, welke zouden mogen verlangen te obtineren een paspoort naar buitenlands, of ook voorzien te worden van eenig binnenlandsch paspoort, zullen gehouden en verpligt zijn, aan de regering van hunne woonplaats, aan welke zij, of het noodige certificaat tot verkrijging van een paspoort naar buitenlands, of een binnenlandsch paspoort, zullen verzoeken, bij dat hun verzoek, over te leggen hunne doopceel of akte van geboorte; interdicerende wij mitsdien aan alle plaatselijke regeringen zoodanige, certificaten of paspoorten te verleenen aan verzoekers, die in gebreke blijven hunne doopceel of akte van geboorte, bij het doen van zoodanig verzoek, aan hen te exhiberen.

2. De plaatselijke regeringen zullen voorts verpligt zijn, om zich, door examinatie der aan hen alzoo geëxhibeerde doopcelen of akten van geboorte, te verzekeren, of de verzoekers al dan niet de jaren hebben, welke hen aan de opschrijving tot de land-militie onderworpen maken.

3. Indien de plaatselijke regeringen, dien ten gevolge, bevinden, dat de verzoekers, in aanmerking van hunne jaren, aan de land-militie onderworpen zijn, zullen zij aan dezelven geene certificaten of binnenlandsche paspoorten mogen afgeven, ten zij de verzoekers, bij behoorlijke en authentieke extracten uit de registers bewijzen, dat zij, of van de land-militie zijn vrijgesteld, of daarvan zijn vrij-geloot, of wel, dat zij, aangeloot hebbende, een' door de daartoe bevoegde magt goedgekeurden remplaçant in hunne plaats gesteld hebben; al waar van, naar mate het met de zaak gelegen zal zijn, door de plaatselijke regeringen, in de door hen als dan te verleenen certificaten of binnenlandsche paspoorten, melding moet worden gemaakt.

4. Desgelijks zal aan geene matrozen of scheepsvolk gepermitteerd worden, ter koopvaardij of vischvangst uit te gaan en in zee te steken, ten ware zij aan de daartoe competente beambten, door exhibitie van hunne doopcelen, akten van geboorten, of extracten uit de registers, behoorlijk bewijzen, dat zij boven of onder de jaren van de land-militie zijn; of wel dat zij, in de termen van de land-militie vallende, daarvan, of zijn vrijgesteld, of vrijgeloot, of wel, dat zij, aangeloot hebbende, een' door de daartoe bevoegde magt goedgekeurden remplaçant in hunne plaats gesteld hebben; interdicerende wij mitsdien aan de daartoe competente ambtenaren, bij dezes wel espresselijk, om eenige matrozen of scheepsvolk te monsteren, of naar zee te doen vertrekken, welke nalatig zouden mogen zijn, om de hier voorgemelde bewijzen over te leggen.

5. Alle manspersonen, in de termen der land-militie vallende, welke zich zouden mogen onttrekken aan de op hen liggende verpligting, om zich op de registers te doen inschrijven, ten einde in de loting begrepen te worden, en welke zouden mogen worden ontdekt en achterhaald, zullen terstond, zonder loting, in de land-militie worden opgenomen en ingelijfd.

6. Niemand onzer ingezetenen zal tot eenig ambt, bediening of post admissibel zijn, of in functie kunnen gesteld worden, noch ook eenig patent tot uitoefening van eenig bedrijf of nering kunnen bekomen, ten zij hij, bij het doen van zijnen ambtseed, de aanvaarding zijner functiën, of bij zijn verzoek om patent, invoege voorschreven, behoorlijk bewijze, dat hij, uithoofde zijner jaren, onder de land-militie niet begrepen is, of, indien hij daaronder begrepen is, dat hij daarvan, of is vrijgesteld, of heeft vrijgeloot, of een goedgekeurd remplaçant in zijne plaats heeft gesteld.

Onze secretaris van staat voor de buitenlandsche zaken, de eerste president van hooge geregtshof der Vereenigde Nederlanden, alle onze commissarissen-generaal en de algemeene secretaris van staat, zijn belast, ieder voor zoo veel hem aangaat, met de uitvoering van dit besluit, het welk op de gewone wijze gepubliceerd, en in het Staats-Blad geïnsereerd zal worden.

Gegeven in 's Gravenhage, den 16den januarij des jaars 1814, en van onze regering het eerste.

(geteekend,) WILLEM.

Ter ordonnantie van Zijne Koninklijke Hoogheid,
De algemeene secretaris van staat,
A. R. FALCK.

De commissaris-generaal voor het departement van oorlog roept, ten gevolge van Z. K. Hs. besluit, van den 14den dezer, no. 80, bij deze op, alle die eenige pretentien hebben ten laste van deze of van de voorgaande administratie van oorlog, loopende over de volgende tijdvakken, als:

a. Van en met den 1sten januarij 1810, tot en met den 22sten junij 1813, voor zoodanige pretentien, spruitende uit onbetaalde, op het grootboek van Frankrijk ingeschreven, *militaire* pensioenen; die der *militaire* weduwen en wezen daaronder begrepen.

b. Van en met den 1sten januarij 1810, tot en met

doch zoo de generaal *Bülow* zich eenigzins in Braband uitbreid of versterking ontvangt, wordt die positie gevaarlijk. Men wil, dat de maarschalk *Kellerman* in Metz en de generaal *Bertrand* in Mentz kommanderen. De maarschalk *Marmont* staat tegen over de generaals *Sacken* en *Langeron*. Schier de geheele krijgsmagt aan dien kant bestaat uit conscrits en nationale garden, en daarbij komt een groot gebrek aan bruikbare kavalerie. De maarschalk *Victor* kommandeert in Straatsburg en de maarschalk *Neij* in Besançon. Deze laatste moet tegen de geheele oostenrijksche krijgsmagt ageren, en wordt door geene vestingen gedekt; omtrent de sterkte van zijn leger zijn geene positive tijdingen, wel echter, dat het even als alle de andere, zeer weinige oude linie-troepen telt, en voor het grootste gedeelte uit conscrits en nationale garde bestaat; er heerscht ook inzonderheid gebrek aan materieel.

De zaken in Italie zullen spoedig eene andere gedaante aannemen. Het groote oostenrijksche leger staat bij Verona, tegen over den onder-koning; doch, zoodra het oostenrijksche leger in Piemont is doorgedrongen, wordt de positie der Franschen niet meer houdbaar, en zijn zij genoodzaakt tot onder Alexandria en Tortona, misschien tot aan het Genueësche, terug te trekken.

Men verwacht, dat men met het aanstaande voorjaar ten minsten eene krijgsmagt van 100,000 man Spanjaarden, waarvan een groot deel reeds bij het leger van lord *Wellington* staat, het zij met dit leger, het zij van den kant van Perpignan, in Frankrijk zullen rukken. Zoodra lord *Wellington* zich naar den kant van Languedoc kan uitbreiden, en vorst *van Schwartzenberg*, van zijne zijde, eene sterke divisie in het Zuiden van Frankrijk, in die rigting, kan zenden, is het niet onmogelijk, dat tusschen beide die krijgsmagten eene directe gemeenschap kan ontstaan, en men begrijpt ligt, welk eene verschrikkelijke stremming zulks in de fransche verdedigings-middelen zoude veroorzaken.

De aanstaande veldtogt zal dus allerbelangrijkst zijn, en alles doet verwachten, dat dezelve de bondgenooten de schitterendste voordeelen zal opleveren, zoo de Franschen niet, door het ongeluk wijs geworden, eindelijk zich zelven voor de rampen des oorlogs weten te beveiligen.

P R U I S S E N.

DANTZIG, *den 3 Januarij.*

Gister is eindelijk het uur onzer verlossing geslagen, zoodat wij, na eene ellende van zeven jaren, die ons van moed en kracht beroofde, met vernieuwde vrolijkheid, eene betere toekomst te gemoet zien. De held en menschenvriend, Z. K. H. hertog *Alexander van Wurtemberg*, trok, aan het hoofd van zijn moedig leger, onze muren binnen, en allen, jong en oud, arm en rijk, drongen naar hem toe, en juichten zijnen bevrijders zegen. Het was een eerwaardig schouwspel, den held aan het hoofd van 16,000 dappere Russen en Pruissen te zien, die tot dezen plegtigen intogt bestemd waren. Zijn eerste gezigt boezemde reeds eerbied en vertrouwen in. Met een vriendelijk gelaat groette hij, aan wederzijden, de blijde bewoners der geredde stad, en in elks oog stonden tranen van vreugde; men begroette elkander zoo hartelijk, als of men jaren lang gescheiden was geweest, en hier en daar keerde ook wel een stadgenoot met onze verlossers terug. Z. K. H. de hertog werd aan de poort door onze schutterij, die nu zeven jaren lang buiten werkzaamheid gebleven was, voorts door twaalf bekranste meisjes uit de eerste familien der stad, begroet, welke laatsten hem een' zilveren beker en een lauwerkrans aanboden. Hierop werd in de St. Jans-Kerk, volgens de gebruiken der grieksche kerk, godsdienst gehouden, en in de hoofdkerk het *Te Deum* gezongen, hetwelk alles door den hertog en alle generaals werd bijgewoond. Z. K. H. gaf daarop een' plegtigen maaltijd aan de voornaamste ingezetenen, en werd in den schouwburg met algemeene toejuiching ontvangen. Deze plegtige dag werd besloten met eene algemeene illuminatie, die beter van harte ging, dan de tot hiertoe gedwongene vrijwillige illuminatien.

Onze stad heeft bij het bombardement zeer veel geleden, voornamelijk door den brand der korenzolders. En toch is juist die brand voor ons een onschatbaar geluk geweest; want zoo de Franschen hunne groote magazijnen behouden hadden, zouden wij ten minsten nog vier maanden alle rampen van volslagen gebrek hebben moeten verduren, en de meesten onzer waren van honger gestorven.

Op den 18den der vorige maand, na het sluiten der kapitulatie, had de hertog *Alexander von Wurtemberg*, eene proclamatie aan zijne troepen gedaan, waarvan het begin dus luidt:

„ Soldaten! uwe pogingen, uwe standvastigheid en „ moed, hebben hunne belooning ontvangen. Dantzig, die stad, welke onze trotsche vijanden als onoverwinnelijk beschouwden, is, na een' hardnekkigen tegenstand, genoodzaakt geweest, voor uwe „ pogingen te zwichten. Uw generaal is u voor die „ verovering verpligt, en dankt er u voor. Binnen „ weinige dagen zult gij die hoogmoedige bezetting „ hare wapenen voor u zien nederleggen, ten bewijze „ van onderwerping en eerbied voor u.”

WURZBURG, *den 1 Januarij.*

Het snel voortrukken der gecoaliseerde legers tegen Nancy en Lyon, in verband met de overtogten, welke langs de geheele linie van den Rijn plaats gehad hebben, schijnt den grond tot eene nieuwe linie van operatien aan de Maas en Saône te leggen, die iemand, welke met opmerkzaamheid de kaart van Frankrijk in de hand neemt, dadelijk in het oog valt. De vruchtbaarste provincien van Frankrijk, de Elzas, Lotharingen, het voormalig hertogdom Tweebruggen, de Opper-Paltz, het gebied van Mentz, Trier, Keulen, enz., verzekeren aan de gecombineerde legers alle noodige middelen van onderstand, terwijl Frankrijk dezelven daar en tegen ontbeert. Tevens ontbeert het de contributien, welke uit die streken geheven moesten worden, en de troepen, die ter versterking van deszelfs leger bestemd waren. De gemeenschap met de vestingen worden afgesneden, en deze zijn daar door in den zelfden toestand, als de vestingen aan den Wijssel en in Polen, in Silezie en aan de Elbe.

GEBOORTE- EN HUWELIJKS-BERIGTEN.

*** Heden, in den vroegen morgen, ten drie uren, verloste zeer voorspoedig van een' welgeschapen zoon, G. REINDERS, geliefde huisvrouw van

LEEUWARDEN, J. BYMHOLT.
den 25 januarij 1814.

*** Ondertrouwd,

JOHANNES ROSIER,
ontvanger der directe belastingen, te Anjum,
en ANNA A. KLAVER,
te Dokkum.

DOKKUM, den 28 januarij 1814.

Te LEEUWARDEN, by D. R. SMEDING en M. KOON

11. Onze minister van binnenlandsche zaken is met de uitvoering van het tegenwoordig decreet belast.

(*ge.eekend*,) NAPOLEON.

Van wege den Keizer,

De minister secretaris van staat,

De hertog VAN BASSANO.

— Van Breda verneemt men, dat aldaar aanvrage gedaan is om zeven honderd paarden, ter vervoering van engelsche belegerings-artillerie; waaruit men kan opmaken, dat men thans de belegeringen der vestingen met ernst zal doorzetten.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

VAN DEN NEDER-RYN, *den* 15 *Januarij.*

Bij het weder aanvangen der vijandelijkheden in het midden van de maand augustus des afgeloopen jaars, bestond de krijgsmagt der bondgenooten, in drie groote legers. Het eerste, het leger van Noord-Duitschland genaamd, en gekommandeerd door Z. K. H den Kroonprins van Zweden, was zamengesteld uit het zweedsche leger, de pruissische korpsen van de generaals *Bulow* en *Tauenzien*, het russisch korps van den generaal *Wintzingerode*, en het duitsche legioen met het mecklenburgsch contingent. Het tweede, het Silezische-leger, onder het opperbevel van den generaal-en-chef *von Blücher*, was zamengesteld uit het pruissisch korps van den generaal *York*, en de russische korpsen van de generaals *Sacken* en *Langeron*.

Het derde of het groot-leger, onder het bevel van den prins *von Schwartzenberg*, bestond uit de oostenrijksche korpsen van de generaal *Guilay*, *Klenau*, prins van Hessen-Homburg, en *Colloredo*, de russische korpsen van de generaals *Wittgenstein*, *Barklay de Tolly* en *Benningsen*, het pruissisch korps van den generaal *Kleist*, en eindelijk de vereenigde russische en pruissische garde.

Deze krijgsmagt vereenigd in de vlakte van Leipzig, met uitzondering van het duitsche legioen, hetwelk voor Hamburg was achter gebleven, besliste in de gedenkwaardige dagen van den 16, 18 en 19den october de bevrijding van Europa. Na de neêrlaag der Franschen marcheerde de Kroonprins terstond weder met zijne Zweden naar den kant van Hamburg, liet aan het korps van *Tauenzien* de belegering van Torgau en Wittemberg over, en droeg aan de korpsen van *Bulow* en *Wittgenstein* de verdere bevrijding op, van het overige gedeelte van Noord-Duitschland tot aan den IJssel. Het Silezische-leger volgde het vlugtende fransche leger op den voet, gelijk ook het groot-leger; doch welke laatste den generaal *Bennigsen* achter liet voor de belegering van Maagdeburg, en den generaal *Kleist* voor de belegering van Erfurth. Alstoen kwam het vierde leger der bondgenooten voor het eerst in het vuur, het beijersche leger namelijk en het oostenrijksche korps onder den generaal *Frimont*. Deze viel van de zijde van Hanau op het vlugtende fransche leger aan; de uitslag van dit gevecht is bekend, het was alleen aan de opoffering van eene menigte volks, dat het *Napoleon* kon gelukken, de overblijfselen van zijn leger aan den Rijn te brengen.

De drie laatstgenoemde legers, het Silezische, groot- en Beijersch namelijk, nu aan den Rijn gearriveerd zijnde, bezette het laatste den omtrek voor Straatsburg, het tweede den omtrek van Manheim, en het eerste den omtrek van Mentz. De generaals *Bulow* en *Wintzingerode* voltooiden de bevrijding van Noordelijk-Duitschland, toen op eens de omwenteling in Holland uitbrak; dadelijk marcheerde de generaal *Bulow* met dat gedeelte van het korps van den generaal *Wintzingerode*, hetwelk men missen konde, naar Holland, en vereenigde zich alzoo met een korps engelsche troepen, hetwelk op de oevers van de Schelde ontscheept was.

Terwijl de Kroonprins van Zweden steeds werd opgehouden met de berenning van Hamburg en de verdere operatien of onderhandelingen met Denemarken, werd bepaald, dat de korpsen van de generaals *Bulow* en *Wintzingerode* provisioneel alleen aan het Noord-Duitsche leger tot de operatien aan den Rijn zouden medewerken. Omtrent half december waren de schikkingen gemaakt, en tusschen den 20 december en 1sten januarij trokken de bondgenooten op onderscheidene punten den Rijn over, om in het hart van Frankrijk door te dringen. Alle de oostenrijksche korpsen zijn ten dien einde in Zwitserland ingerukt, en in twee legers verdeeld, waarvan het eene over Geneve tegen Piemont en Turin zal ageren, en het andere, hetwelk onder het opperbevel van den generaal vorst *van Schwartzenberg* blijft, dadelijk langs de vallei van de Doubs in het binnenste van Frankrijk rukt. Het Beijersch leger, dat mede over Bazel in Zwitserland gekomen is, valt in het Zuiden van den Elzas, en wordt naar tijdsomstandigheden gesecondeerd door het russische korps van den generaal *Barclay de Tolly*, die ook bestemd is, om de operatien van den vorst *van Schwartzenberg* te ondersteunen.

De russische generaal *Wittgenstein* is, met zijn onderhebbend korps, den Rijn bij Karlsruhe gepasseerd, en is alzoo in het Noorden van den Elzas gevallen; beide deze leger-korpsen sluiten dus Straatsburg in, combinerende hunne operatien tegen Luneville, Nancy en op den weg naar Chalons.

De russische generaal *Sacken* is den Rijn bij Manheim gepasseerd, en de russische generaal *Langeron*, bij Bingen; deze beide korpsen sluiten Mentz in, en combineren hunne operatien met den generaal *York*, die bij Caub de rivier is overgetrokken, en langs den Moezel marcheert, tegen Metz en Verdun; blijvende de drie gemelde korpsen steeds onder het opperbevel van den generaal-en-chef *von Blücher*. Het oogmerk van dit leger schijnt, om, terwijl het groot-leger door Franche-Comté en Bourgogne marcheert, door Champagne te trekken.

De generaal *Wintzingerode* passeert den Rijn bij Dusseldorp, en opereert vooreerst tegen de Maas. Zoodra de verschillen met Denemarken vereffend zijn, verwacht men ook, daar de generaal *Benningsen* met de belegering van Hamburg belast blijft, Z. K. H. de Kroonprins van Zweden, met de overige troepen van het Noord-Duitsche leger; terwijl eindelijk, de generaal *Bülow*, met de engelsche troepen, aan de andere zijde van de Maas, naar Braband marcheert.

Omtrent de verdeeling van de fransche krijgsmagt heeft men nog geene positive tijdingen. De generaal *Decaen* kommandeert aan de Schelde, en schijnt bestemd, om Braband, en vooral Vlaanderen, te verdedigen. De generaal *Macdonald* heeft het bevel aan de Maas, werwaarts hij thans geretireerd is, zich steunende aan de vestingen Grave, Venlo en Maastricht. Deze beide laatste vestingen zijn echter verre van in behoorlijken staat van tegenweer te zijn, daar dezelve in de haast, in de laatste tijden, zoo goed mogelijk, zijn gewapend. Zijne krijgsmagt bestaat uit zeer weinige overblijfselen van linie-troepen; doch meest uit conscrits en vooral uit nationale garden, die men van rondom heeft bijeen gebragt. Het hoofdkwartier van den genoemden maarschalk was naar Roermond verlegd.

doch zoo de generaal *Bülow* zich eenigzins in Braband uitbreid of versterking ontvangt, wordt die positie gevaarlijk. Men wil, dat de maarschalk *Kellerman*, in Metz en de generaal *Bertrand* in Mentz kommanderen. De maarschalk *Marmont* staat tegen over de generaals *Sacken* en *Langeron*. Schier de geheele krijgsmagt aan dien kant bestaat uit conscrits en nationale garden, en daarbij komt een groot gebrek aan bruikbare kavalerie. De maarschalk *Victor* kommandeert in Straatsburg en de maarschalk *Neij* in Besançon. Deze laatste moet tegen de geheele oostenrijksche krijgsmagt ageren, en wordt door geene vestingen gedekt; omtrent de sterkte van zijn leger zijn geene positive tijdingen, wel echter, dat het even als alle de andere, zeer weinige oude linie-troepen telt, en voor het grootste gedeelte uit conscrits en nationale garde bestaat; er heerscht ook inzonderheid gebrek aan materieel.

De zaken in Italie zullen spoedig eene andere gedaante aannemen. Het groote oostenrijksche leger staat bij Verona, tegen over den onder-koning; doch, zoodra het oostenrijksche leger in Piemont is doorgedrongen, wordt de positie der Franschen niet meer houdbaar, en zijn zij genoodzaakt tot onder Alexandria en Tortona, misschien tot aan het Genueësche, terug te trekken.

Men verwacht, dat men met het aanstaande voorjaar ten minsten eene krijgsmagt van 100,000 man Spanjaarden, waarvan een groot deel reeds bij het leger van lord *Wellington* staat, het zij met dit leger, het zij van den kant van Perpignan, in Frankrijk zullen rukken. Zoodra lord *Wellington* zich naar den kant van Languedoc kan uitbreiden, en vorst *van Schwartzenberg*, van zijne zijde, eene sterke divisie in het Zuiden van Frankrijk, in die rigting, kan zenden, is het niet onmogelijk, dat tusschen beide die krijgsmagten eene directe gemeenschap kan ontstaan, en men begrijpt ligt, welk eene verschrikkelijke stremming zulks in de fransche verdedigings-middelen zoude veroorzaken.

De aanstaande veldtogt zal dus allerbelangrijkst zijn, en alles doet verwachten, dat dezelve de bondgenooten de schitterendste voordeelen zal opleveren, zoo de Franschen niet, door het ongeluk wijs geworden, eindelijk zich zelven voor de rampen des oorlogs weten te beveiligen.

P R U I S S E N.

DANTZIG, *den 8 Januarij*.

Gister is eindelijk het uur onzer verlossing geslagen, zoodat wij, na eene ellende van zeven jaren, die ons van moed en kracht beroofde, met vernieuwde vrolijkheid, eene betere toekomst te gemoet zien. De held en menschenvriend, Z. K. H. hertog *Alexander van Wurtemberg*, trok, aan het hoofd van zijn moedig leger, onze muren binnen, en allen, jong en oud, arm en rijk, drongen naar hem toe, en juichten zijnen bevrijders tegen. Het was een eerwaardig schouwspel, den held aan het hoofd van 16,000 dappere Russen en Pruissen te zien, die tot dezen plegtigen intogt bestemd waren. Zijn eerste gezigt boezemde reeds eerbied en vertrouwen in. Met een vriendelijk gelaat groette hij, aan wederzijden, de blijde bewoners der geredde stad, en in elks oog stonden tranen van vreugde; men begroette elkander zoo hartelijk, als of men jaren lang gescheiden was geweest, en hier en daar keerde ook wel een stadgenoot met onze verlossers terug. Z. K. H. de hertog werd aan de poort door onze schutterij, die nu zeven jaren lang buiten werkzaamheid gebleven was, voorts door twaalf bekranste meisjes uit de eerste familien der stad, begroet, welke laatsten hem een' zilveren beker en een lauwerkrans aanboden. Hierop werd in de St. Jans Kerk, volgens de gebruiken der grieksche kerk, godsdienst gehouden, en in de hoofdkerk het *Te Deum* gezongen, hetwelk alles door den hertog en alle generaals werd bijgewoond. Z. K. H. gaf daarop een' plegtigen maaltijd aan de voornaamste ingezetenen, en werd in den schouwburg met algemeene toejuiching ontvangen. Deze plegtige dag werd besloten met eene algemeene illuminatie, die beter van harte ging, dan de tot hiertoe gedwongene vrijwillige illuminatien.

Onze stad heeft bij het bombardement zeer veel geleden, voornamelijk door den brand der korenzolders. En toch is juist die brand voor ons een onschatbaar geluk geweest; want zoo de Franschen hunne groote magazijnen behouden hadden, zouden wij ten minsten nog vier maanden alle rampen van volslagen gebrek hebben moeten verduren, en de meesten onzer waren van honger gestorven.

Op den 18den der vorige maand, na het sluiten der kapitulatie, had de hertog *Alexander von Wurtemberg*, eene proclamatie aan zijne troepen gedaan, waarvan het begin dus luidt:

„ Soldaten! uwe pogingen, uwe standvastigheid en „ moed, hebben hunne belooning ontvangen. Dantzig, die stad, welke onze trotsche vijanden als onoverwinnelijk beschouwden, is, na een' hardnekkigen tegenstand, genoodzaakt geweest, voor uwe „ pogingen te zwichten. Uw generaal is u voor die „ verovering verpligt, en dankt er u voor. Binnen „ weinige dagen zult gij die hoogmoedige bezetting „ hare wapenen voor u zien nederleggen, ten bewijze „ van onderwerping en eerbied voor u."

WURZBURG, *den 1 Januarij*.

Het snel voortrukken der gecoaliseerde legers tegen Nancy en Lyon, in verband met de overtogten, welke langs de geheele linie van den Rijn plaats gehad hebben, schijnt den grond tot eene nieuwe linie van operatien aan de Maas en Saône te leggen, die iemand, welke met opmerkzaamheid de kaart van Frankrijk in de hand neemt, dadelijk in het oog valt. De vruchtbaarste provincien van Frankrijk, de Elzas, Lotharingen, het voormalig hertogdom Tweebruggen, de Opper-Paltz, het gebied van Mentz, Trier, Keulen, enz., verzekeren aan de gecombineerde legers alle noodige middelen van onderstand, terwijl Frankrijk dezelven daar en tegen ontbeert. Tevens ontbeert het de contributien, welke uit die streken geheven moesten worden, en de troepen, die ter versterking van deszelfs leger bestemd waren. De gemeenschap met de vestingen worden afgesneden, en deze zijn daar door in den zelfden toestand, als de vestingen aan den Wijssel en in Polen, in Silezie en aan de Elbe.

GEBOORTE- EN HUWELIJKS-BERIGTEN.

*** Heden, in den vroegen morgen, ten drie uren, verloste zeer voorspoedig van een' welgeschapen zoon, G. REINDERS, geliefde huisvrouw van

LEEUWARDEN, J. BYMHOLT.
den 25 januarij 1814.

*** Ondertrouwd,

JOHANNES ROSIER,
ontvanger der directe belastingen, te Anjum,
en ANNA A. KLAVER,
te Dokkum.

DOKKUM, den 28 januarij 1814.

Te LEEUWARDEN, by D. R. SMEDING en M. KOON